

KDS chcú predložiť opäť Zákon o výhrade svedomia, zvyšok parlamentu hovorí jasné nie

Konzervatívni demokrati Slovenska predložili do parlamentu kontroverzný Zákon o výhrade vo svedomí. Chcú uzákoníť, aby si ju mohli uplatniť lekári, vojaci a učítelia bez rozdielu vyznania i ateisti. Parlamentné strany tvrdia, že bývalým poslancom KDH okolo Vladimíra Palka ide opäť iba o zviditeľnenie a vraj pre tento návrh ani nehľadali politickú podporu. Téma sa venuje Petra Maťašovská.

Redaktorka: „Štyria nezávislí poslanci sa pri tvorbe zákona opierali o návrh zmluvy medzi Slovenskom a Svätou stolicou. Na výhradu svedomia by mali zo zákona právo zamestnanci armády, zdravotníctva a školstva.

Vladimír Palko, nezávislý poslanec: „U nás sme mali napríklad prípady gynekológov, ktorí nechceli robiť potrat, niektorí lekárnici majú problémy s tým, že nechcú predávať abortívne pilulky. Problémy môžu mať učítelia, ktorí nebudú chcieť učiť liberálnu sexuálnu výchovu. V budúcnosti môže byť problém s vedeckým výskumom na embryách.“

Redaktorka: „KDH je táto téma blízka, ale predsedníčka poslaneckého klubu Mária Sabolová je pri prognóze parlamentného úspechu skeptická.“

Mária Sabolová, predsedníčka poslaneckého klubu KDH: „V každom období a v každom čase je tento návrh zmysluplný, dobrý a potrebný. KDH ho v parlamente podporí, ale KDS tento návrh podcenilo, nerokovalo s nikým. Nemá to reálnu šancu.“

Redaktorka: „Zvyšok parlamentu hovorí výhrade svedomia jasné nie. Aj Dušan Jarjabek potvrdil, že poslanci okolo Vladimíra Palka ani nehľadali politickú podporu.“

Dušan Jarjabek, poslanec za SMER-SD: „Zvyčajne, keď takáto skupina poslancov chce takýto návrh dať do parlamentu, vyvolá isté klubové rokovanie v rámci parlamentu, kde o tom obširne diskutuje. Toto sa nestalo, ani sa to nestane, pretože tejto skupine poslancov ide skutočne len o nejaké zviditeľnenie, aby sme sa o tom bavili možno dve hodiny v parlamente. Tam to začne a aj skončí.“

Redaktorka: „Zákon spoločnosť nepotrebuje, hovorí Milan Urbáni z ĽS-HZDS.“

Milan Urbáni, poslanec ĽS-HZDS: „Zákony sú dostatočné na to, aby chránili každého, kto nechce nejaký úkon alebo výkon vykonať. Čiže pokladám to absolútne za zbytočné. Je to snaha o zviditeľnenie sa, lebo nemajú iné témy.“

Redaktorka: „Podľa predsedu poslaneckého klubu SDKÚ-DS Stanislava Janiša, sa KDS iba snaží zaujať v poslednom roku tohto volebného obdobia.“

Stanislav Janiš, predseda poslaneckého klubu SDKÚ-DS: „Takéto citlivé zákony, na ktorom dokonca padla vláda, sa pripravujú trochu iným spôsobom. Zo strany KDS to považujem za posledný výstrel, aj to do tmy.“

Redaktorka: „Vladimír Palko vie, že výhradu svedomia zmieta poslanci na júnovej schôdzi zo stola. Návrh plánuje predložiť opäť po polroku.“

Vladimír Palko, nezávislý poslanec: „KDS sa obáva, že ak nadobudne platnosť Lisabonská zmluva, najmä jej Charta práv, tak tento problém sa môže viac prehlbovať.“

Redaktorka: „Pre výhradu svedomia stroskotala druhá Dzurindova vláda. KDH sa nepodarilo presadiť, aby sa kabinet zaoberal týmto bodom, tak vystúpilo z koalície. Vláda Roberta Fica už v minulosti odkázala, že výhradu svedomia nemieni oprášiť.“

Rádio Slovensko, 12.6.2009

Katolícki biskupi opäť rokujú na Donovaloch

Slovenskí katolícki biskupi rokujú na Donovaloch. Aké sú hlavné témy 2-dňového plenárneho zasadania, sme sa spýtali hovorca Konferencie biskupov Jozefa Kováčika.

Telefonát: Jozef Kováčik, hovorca KBS: „Biskupi posúdili informácie o súčasnom stave charitatívnych zariadení s dopadom nového zákona o poskytovaní služieb a nakoľko nový zákon z roku 2008 sťažuje ľuďom prístup k výkonu služieb tým, že uprednostňuje verejných poskytovateľov, Konferencia biskupov Slovenska bude podporovať novelizáciu tohto zákona. Konferencia biskupov Slovenska takisto veľmi pozorne sleduje udalosti spojené s obvinením členov rehole Františkánov na Slovensku, verí, že sa vyšetrovaním v zmysle zákonov Slovenskej republiky čím skôr potvrdí neoprávnenosť týchto obvinení a na základe doterajších známych skutočností členovia Konferencie biskupov Slovenska nestratili voči tomuto rádu dôveru, skôr naopak, túto dôveru potvrdzujú a vyslovujú. Na programe zasadania bola aj otázka Roku kňazov, ktorý sa začína 19. júna v katolíckej cirkvi, no a na Slovensku bude Konferencia biskupov Slovenska organizovať celoslovenskú púť kňazov, ktorá sa uskutoční 8. októbra 2009 v Šaštíne.“

STV Jednotka, 17.6.2009

Mladí ľudia pomohli chorým, bezdomovcom a opusteným deťom

Súčasťou prípravy na diecézne stretnutie mládeže Žilinskej diecézy, ktoré sa konalo na Kvetnú nedeľu v Martine, boli aj konkrétne príklady sociálnej angažovanosti. Koordinátorka projektu Ľ. Huljaková navrhla mladým tri možnosti, kam prispieť na projekty: boli to Detský domov v Považskej Bystrici, Charitatívno-sociálne centrum v Žiline alebo Dom charity sv. Gianny v Čadci. Mladí ľudia vyzbierali približne 1 500 eur, priniesli množstvo sladkostí, hračiek, zdravotníckeho materiálu a hygienických potrieb. Osobitná komisia rozdelila zbierku na tri časti, ktoré rozdelili do uvedených zariadení. Mladí ľudia takto konkrétne pomohli bezdomovcom, chorým, ale aj opusteným deťom. (ts), OBECNÉ NOVINY, 16.6.2009

Budúci rok vypukne doménová horúčka

Adresa www.dennik.sme namiesto www.sme.skr Nové internetové domény možno zmenia všetko, na čo sme si na webe zvykli.

Začiatkom budúceho roka sa internet dočká najväčšej liberalizácie doménového priestoru v svojej histórii. Za poplatok 185-tisíc dolárov si budú môcť firmy aj jednotlivci kúpiť už aj domény prvej úrovne, teda to, čo doteraz v názvoch webových stránok tvorili najmä kódové označenia krajín (napríklad .sk, .cz alebo .ru). Dočkáme sa chaosu? Najnovšia štúdia britskej organizácie Future Laboratory ukázala, že firmy aj jednotlivci sa nových zmien skôr obávajú. Viac ako dve tretiny surferov si myslia, že nová doménová politika zaplaví internet nezmyselnými adresami, 60 percent si myslí, že tento krok určite internetu nepomôže a takmer polovica, že nové domény urobia internet komplikovanejším.

Aj keď zmena pravidiel pridelovania domén má v prvom rade rozšíriť možnosti vzniku nových domén, lebo doménový priestor je už skoro vyčerpaný, mnohé firmy sa obávajú, že v snahe o ochranu svojej značky budú po novom musieť investovať do domén prvej úrovne nemalé peniaze. Nové domény znevýhodnia najmä malé firmy, pre ktoré je poplatok privysoký. ICANN, organizácia spravujúca všetky domény sveta predpokladá, že na začiatku by mohlo byť k dispozícii zatiaľ päťsto prvých záujemcov o domény.

Bitka bude takmer o čokoľvek, upozorňuje Future Laboratory. „Kto napríklad rozhodne, ktorá organizácia bude môcť spravovať domény končiacie sa na .god (boh)?“, cituje organizácia Guardian. Denník informoval, že Vatikán už napísal ICANN-u oficiálny list, v ktorom upozorňuje na vážne spory o domény s náboženskou tematikou. Boje však môžu vzniknúť aj o ďalšie: napríklad .beer, .war alebo iné.

Či si nové domény osvojí aj Slovensko, alebo zostane verné doméne .sk zatiaľ nie je jasné. V ankete, ktorú denník SME priniesol pred pár mesiacmi, sa predstavitelia slovenských serverov k možnosti kúpiť si doménu prvej úrovne vyjadrovali skôr skepticky. **Tomáš Ulej, SME, 13.6.2009**

Sodoma, Gomora až také peniaze . . .

Šéf UEFA MICHEL PLATINI a Vatikán sú zhrození nad nekresťanskou sumou, za ktorú mieri Ronaldo z Manchesteru do Realu. Je to šialenstvo, búri sa celý svet v čase, keď futbaloví biznismeni hlásia najdrahší futbalový transfer na svete. Cristiano Ronaldo (24) mieri za bláznivých 94 miliónov eur z Manchesteru do Realu Madrid. Dokonca aj vo Vatikáne spínajú ruky a krúčia pohoršene hlavami. No hviezdny hráč to má viditeľne v paži. V Los Angeles oslavuje a v spoločnosti Paris Hilton (28) si užíva rekordný prestup.

A veru si to môže dovoliť.

Veď za ročný plat (15 miliónov eur), ktorý by mal Ronaldo poberať v drese bieleho baletu po podpise zmluvy šesť rokov, môže naďalej veselo rozbiť jedno Ferrari za druhým. Veľmi dobre to vie aj Paris Hilton. Tá sa počas Ronaldovej dovolenky nahodila a zamierila na divokej párty v Los Angeles svoj zrak na portugalskú megahviezdu.

Na rozdiel od vlašajška, keď dal Cristiano kontroverznú multimiliónárku kopačky, tentoraz spolu prežili divokú noc. Počas nej popíjali šampanské za 14-tisíc eur. Do bytu odchádzali o tretej ráno.

Aj keď paparazzi sa už svojimi objektívmi za zatiahnuté závesy nedostali, bolo jasné, že futbal určite nepozerali. „Ronaldo je 1 000-krát lepší človek ako

môj bývalý Doug a navyše je oveľa lepšie platený ako nejaký bejzbalový skrachovanec, „zrákala si Paris.

Hriešna suma Na Ronaldovu cenu však zaznela aj veľká kritika. „Je to urážka všetkých chudobných ľudí na svete, „ odkazuje Vatikán, ktorý v čase krízy považuje prestupovú sumu za jeden z najväčších hriechov novodobého sveta. Neuveriteľných 93 miliónov eur by sa v čase krízy zišlo aj Slovensku ako soľ. Vláda Roberta Fica chce vyleniť zo štátneho rozpočtu 332 miliónov eur na boj s finančnou krízou.

Ani to zrejme nebude dosť na to, aby zastavila prepád našej ekonomiky.

Šialený obchodník Pri šialenej sume zabehlo aj šéfovi UEFA Platinimu.

„Takéto prestupy sú vážnou hrozbou pre fair play európskych súťaží. Musíme konečne s týmto bláznovstvom skončiť, „ sťažoval sa Platini.

Kritici obviňujú najmä staronového prezidenta Realu Madrid Peréza, že nevie narábať s peniazmi a svojím veličstvom privedie klub do krachu.

Veď už počas jeho predchádzajúcej éry lámal rekordy pri prestupe Figa, Ronaldo, Zidana či Beckhama, ale aj vtedy napokon zalepil všetkým ústa.

Po jeho nástupe sa odhadovaný majetok Realu 1,5 miliardy eur zvýšil za 7 rokov o 300 %. **JOZEF ŠATARA**

Plus jeden deň, 13.6.2009

Socha sa opäť vrátila

283 rokov zdobil námestie Spišského Podhradia Mariánsky stĺp. Symbolizoval vďačnosť za ochranu počas morových epidémií. Pred piatimi rokmi zmizol. Jeho domovom sa dočasne stal oblastný reštaurátorský ateliér.“

Redaktorka: „Soche Panny Márie ublížil najviac čas a negatívne prírodné vplyvy. Už v roku 1861 bola zrekonštruovaná. Teraz jej už nevedeli pomôcť, preto vyrobili novú, navlas rovnakú kópiu.“

Radomír Habas, reštaurátor: „Sa starý pôvodný imakulát zdemoloval a socha sa previezla do reštaurátorského ateliéru. Sa doviezol kameň, potom sa post'ahovali šablóny z architektúry imakuláty, podľa ktorých sme vysekali tieto kópie.“

Redaktorka: „Príbeh sochy sa začal písať už v stredoveku. V trinástich spišských mestách, ktoré patrili 360

rokov ako záloha Poľsku dal barokové mariánske stĺpy postaviť Teodor Konštantín Ľubomírsky. Vysvetlení, prečo ich dal stavať je viacero.“

Eva Spaleková, historička umenia: „Historici tvrdia, že žil veľmi nezriadeným životom, zhýralým a vlastne za trest a v zmysle pokánia ich dal postaviť. Sú aj teórie o tom, že sa oženil s rozvedenou ženou a vlastne za to, že dostal dišpenc, povolenie k tomu sobášu, tak z vďačnosti.“

Redaktorka: „Aj miestni sa tešili, že socha sa opäť vrátila.“

Anketa Spišské Podhradie:

„Akurát som prišla tu, že by som rada videla sochu, to tu akurát Pannu Máriu robil vnuk môj.“

Redaktorka: „Mariánsky stĺp osadili už dnes. Slávnostne ho odhalia a vysvätia 28. júna. **Klaudia Budzová Markíza, 16.6.2009**

Všetci sme odvracali oči

Stopy tichej tradície násilia a hanba, ktorú musíme zniest'

Správa expertnej komisie pred niekoľkými odkryla, že v zariadeniach spravovaných katolíckou cirkvou a domovoch pre mládež v Írsku personál detí celé desaťročia takmer až systematicky zneužíval a znásilňoval.

Všetci to vedeli. Keď írsky expertná komisia pred niekoľkými týždňami po deviatich rokoch práce predložila záverečnú správu o zneužívaní detí, Íri si v kolektívnom zúfalstve trhali vlasy a kládli si otázku, ktorú sme v uplynulom storočí počuli často a z rôznych strán. Ako sa to mohlo stať?

Správa odkrýva systematickú krutost', ktorej boli vystavené státisíce detí v štátnych inštitúciách v období 1914 až 2000, najmä v období 1930 až 1990. Pravdaže sa tomu dalo zabrániť, len keby sa o týchto prišerných pomeroch bolo dozvedelo dostatočné množstvo ľudí. Ale nie, nie je to tak. Pretože to všetci vedeli.

Najhorší žiaci

Vyrástol som v päťdesiatych rokoch vo Wexforde, malom meste na južnom pobreží Írska. Nebolo to zlé miesto pre tínedžera, ak bol z „dobrej“ rodiny - čo predovšetkým znamenalo nebyť chudobný, a mal zodpovedných, láskavých rodičov. Oboje som mal. Školy, do ktorých som chodil, spravovali Christian Brothers, vyššie stupne diecézni kňazi.

Vyplatilo sa byť vzorný, pretože tak ste aspoň unikli drsnejším trestom, ktoré mali učitelia v zásobe pre „duffers“ - zlých žiakov.

Na jedného z tých nešťastníkov si pamätám veľmi presne. Nazvem ho Duffy. Mali sme vtedy asi deväťdesať rokov, a či už dobre, alebo zle, nejako sme sa všetci naučili čítať a písať. Okrem Duffyho, ktorý izolovaný od zvyšku triedy, musel sedieť v lavici sám, kde sa hodinu po hodine trápil s prepisovaním abecedy a jednoduchých slov z predlohy do zošita.

Učiteľ z času na čas zdvihol výsledok Duffyho námahy špicatými prstami do výšky, aby ich triede prezentoval, a ironicko-zábavným tónom nás vyzýval obdivovať Duffyho „škranbanice“. Nezabudol som na výraz Duffyho tváre: zmes hanby, žiaľu a nevýslovnej zúrivosti.

Cestou domov ma Duffy často dohnal a tľkol ma, kým som nespadol na

zem. Prečo nie? Bol som učiteľov obľúbenec, on jeho obeť.

Hrozná dôvernosť

Nikdy som rodičom nepovedal o Duffyho, nikdy som im nedal vedieť, že si na mne pravidelne vylieval zlosť. Takisto ako som mlčal o tom, že niektorí učitelia nás na vyučovaní pravidelne mlátili koženým remeňom, metlou alebo dokonca pášťami. Zo školy sa nevynášalo. A keby sme to boli urobili, asi by nás nikto nepočúval. Boli tvrdé časy, peňazi bolo málo a my deti sme mali zaťat' zuby a čušať.

Medzi Duffyho a mnou vznikla akási strašná dôvernosť, bledý tieň toho vzťahu, o ktorom sa hovorí, že sa vyvinie medzi trýzniteľom a obeťou. Videl som v Duffyho správaní logiku: každodenné týranie, ktoré mu spôsoboval učiteľ, muselo byť pomsteno. W. H. Auden to vyjadril dokonale: „Všetci školáci sa naučia / že komu sa deje zlo, / sám bude zlý.“

Zlo, to ozajstné zlo, to možno ešte nebolo. To sa dialo inde. Napríklad v Letterfrack Industrial School v Connemare, kam nakoniec Duffyho poslali - v odľahlej, izolovanej inštitúcii, kde, ako sa píše v správe, „tí, ktorí chlapcov telesne a sexuálne týrali, zostali veľmi dlho neodhalení a mohli v tom nerušene pokračovať“; na mieste, kde „násilie bolo takpovediac formou komunikácie“.

Chceli by sme veriť, že aj páchatelom sa dialo zlo, takže ich správanie by sa aspoň do určitej miery dalo ospravedlniť. Ale je toho toľko, čomu by sme chceli uveriť, a ani naši rodičia na tom neboli inak.

Keď čítam v novinách o nálezoch komisie, myslím na Duffyho a na ten tupý, upotený pakt mlčania, ktorý nás spájal. Bola to ozvena oného ticha - ako sneh v poviedke Jamesa Joycea Mŕtvi - ktoré vtedy ležalo nad celým Írskom. Nič nepovedať, nič nepriznať, to bolo nevyslovené heslo.

Každý to vedel, ale nikto nič nepovedal.

Vedieť, a nevedieť

V hlučnej zmäti hlasov, ktoré sa zdvihli po týchto hrozných odhaleniach, som zatiaľ nikoho nepočul položiť otázku, čo za daných okolností presne znamenalo „vedieť“. Ľudia - všade, nielen v Írsku - majú pozoruhodnú schopnosť zmieriť sa s akýmkoľvek množstvom rozporov. Úplne

slušní ľudia môžu o niečom vedieť, a zároveň nevedieť. Pomyslite na Turecko a osud Arménov na začiatku 20. storočia, pomyslite na Nemcov a Židov v štyridsiatych rokoch, na Bosniakov a Rwandu v našej vlastnej dobe.

V období 1930 až do konca deväťdesiatych rokov bolo Írsko uzavretým štátom, ktorý ovládala - nie je to prehnané slovo - všemocná katolícka cirkev, ktorej politici aj obyvateľstvo až na niekoľko ušľachtilých výnimiek ochotne slúžili. Učenie nám vrástlo do mäsa a kostí a od protestantov sme si požičali koncepciu vyvolených a prekliatych. Keď sa deti posielali do sirotincov, štátnych učovník a polepšovni, tak sa to dialo preto, lebo boli na to určené a pretože tam patrili. Čo sa s nimi dialo za múrmi, to sa nás netýkalo. Vedeli sme, a nevedeli. To je hanba, ktorú dnes musíme niesť.

John Banville
SME, 13.6.2009

John Banville (1945) je spisovateľ. Žije v Dubline. Za román More, ktorý vyšiel v českom preklade, získal roku 2005 Bookerovu cenu. V slovenskom preklade mu vyšla kniha dôkazov.

Z farára je farmár

Pre dve ovečky sa farár stal aj farmárom. Zvieratka kupuje vždy na jar žilinská Farnosť dobrého pastiera na sídlisku Solinky. Tri mesiace ich farár chová a potom putujú na dedinu.

Ovečky dostali aj mená - Veronika a Mišo. „Sú tu pre radosť detí. Keď vyrastú, posielame ich na prázdniny - ako hovoríme deťom, „vysvetľuje správca farnosti Ján Hudec. Celý deň je okolo nich rušno.

Zastavujú sa pri nich nielen ma mičky s deťmi, ale i škôlkari a školáci na prechádzke.

„Sú krásne.

A aké majú mäkučké kožušky!

Veľmi rady sa s nimi hráme, „rozplývali sa včera deťúrence. Mesto však malo isté výhrady proti takémuto chovu zvierat.

Farár preto zašiel na veterinárnu správu, zaregistroval si farmu a ovce dostali evidenčné čísla.

Z farára sa teda aj papierovo stal farmár.

(jap)

Plus jeden deň, 13.6.2009

Za staronového prezidenta bolo slávnostné Te Deum

Prvé kroky Ivana Gašparoviča po jeho inaugurácii smerovali do Katedrály svätého Martina. Spolu s manželkou sa zúčastnil na ďakovnej ekumenickej pobožnosti.“

Redaktor TA3: „Inaugurácia prezidenta Bratislavčanov príliš nezaujala. Ivan Gašparovič tak spolu so svojím sprievodcom prešiel ulicami hlavného mesta do Katedrály svätého Martina bez dlhších zastávok. V katedrále prezidenta čakali zástupcovia cirkvi, ale aj členovia vlády či poslanci. Premiér Fico aj šéf parlamentu na bohoslužbe chýbali. Otvorilo ju vzývanie Ducha Svätého a modlitba za staronovú hlavu štátu.“

Hovorí Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup: „Najvyšší vládca všetkých ľudí, žehnaj svojho služobníka Ivana a pomáhaj mu v jeho zodpovednej úlohe.“

Redaktor TA3: „Bohoslužbu v chráme, v ktorom bolo korunovaných 11 uhorských kráľov a 9 kráľovien, ukončilo slávnostné Te Deum - ďakovný hymnus.“

Hovorí Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup: „Keď chválime Boha za to, že máme prezidenta, vo viere obdivujeme a chválime Boha za to, že nám dáva možnosť žiť v našom vlastnom štáte.“

Redaktor TA3: „Po ďakovnej bohoslužbe čakal prezidenta slávnostný

obed v Miestodržitel'skom paláci. Ivan Gašparovič sa z Dómu svätého Martina vydal na Hlavné námestie pešo. Novozvoleného prezidenta čakal slávnostný obed v spoločnosti premiéra, predsedu parlamentu a bývalých prezidentov Slovenskej republiky. Spolu s manželkou pútal v uliciach Bratislavy pozornosť desiatok Slovákov i cudzincov. Slovenskí voliči majú na jeho znovuzvolenie rozdielne názory.“

Bratislavčania: „Ja si myslím, že on je dobrý človek. Aspoň ja to cítim, že je dobrý človek a že sa hodí za prezidenta.“

Bratislavčania: „Veľa toho neurobil. Každý chce len to najviac získať pre seba a pre svoju rodinu, takže nejako, už mohol byť radšej niekto iný.“

Bratislavčania: „Ja som za pána Gašparoviča. Som z tej staršej generácie.“

Bratislavčania: „No hlavne nie je nestrannický, čiže je zameraný na jednu stranu. Na tú, ktorá veľmi, veľmi škodí tejto republike.“

Na slávnostnom obede sa podávali grilované bravčové medailóny s hubovou omáčkou a bylinkami. Ako prípitok nemohla chýbať drienkovicová.

Martin Linhart a Daniel Horňák
TA3, 18:00, 15.6.2009

Zázračný obraz

Až doteraz to bol nenápadný pravoslávny kostol v centre Izraela. Dnes o ňom píšú po celom svete a denne ho navštívia stovky veriacich. Môže za to ojedinelý úkaz, ktorý sa týka jedného z obrazov. Miestni veriaci nepochybujú o tom, že je to zázrak.

Redaktorka TV Markíza: „To je on, obraz svätého Juraja, z ktorého vyteká olej. Nikto zatiaľ nevie odkiaľ sa tam vzal.“

Aida, veriaca: „Keď jednu nedeľu ráno vošiel do kostola farár, začítil zvláštnu vôňu, ktorá vychádzala z obrazu. Utrel kvapkajúci olej na obraze, ale keď sa neskôr vrátil, opäť tam ten olej bol a stále je.“

Albert, turista: „Prišiel som sa presvedčiť na vlastné oči.“

Redaktorka TV Markíza: „Olej vonia ako myrha a podľa veriacich to nie je náhoda, že vyteká práve z obrazu svätého Juraja. Bývalý rímsky vojak odmietol prejsť na inú vieru, za čo ho pohanský cisár dal popraviť.“

Aida, veriaca: „Boh nám chce povedať, aby sme sa od neho nevzdávali tak, ako to neurobil ani Svätý Juraj.“

Redaktorka TV Markíza: „Správu o zázraku si každý môže vysvetliť po svojom. Jedno je však isté už teraz. Vďaka zázraku sa z nenápadného kostolíka stala turistická atrakcia.“

Natália Babincová, Markíza, 15.6.2009

80-ročný Anton Srholec

Muž v kňazskom rúchu, ktorý sa nevie vmestiť do regule režimov. Mnohí poznajú skôr jeho prácu, než jeho.“

František Mikloško (KDS), poslanec NR SR: „Nikdy v živote nezaváhal. Anton Srholec celý svoj život povedal to, čo si vnútorne myslel.“

Páter Anton Srholec má dnes 80 rokov a oslávil ich medzi bezdomovcami. Kňaz, salezián, ochranca najslabších.“

František Mikloško (KDS), poslanec NR SR: „To bolo pre nás, veď ja som bol mladý človek, to bolo pre nás obrovským povzbudením, že je tu niekto, kto toľko vytrpel a napriek tomu ide za tým svojim cieľom.“

Redaktor TV Markíza: „Za socializmu chcel študovať bohoslovecstvo v zahraničí. Chytili ho na úteku na hraniciach. Za to musel osem rokov pra-

covať v uránových baniach v Jáchymove.“

AA: „Tvrdá robota v baniach a väzenie a poníženie.“

Redaktor TV Markíza: „Kňazom sa nakoniec stal.“

František Mikloško (KDS), poslanec NR SR: „Anton Srholec mal stále problémy, aj po 68-om, brali mu súhlas cirkevný, prekladali ho.“

Redaktor TV Markíza: „Po páde režimu sa asi ako prvý na Slovensku začal starať o bezdomovcov. Zriadil pre nich útulok, nútil ich pracovať a bojovať o svoje miesto na slnku. Za tie roky ich spoznal stovky. A toto sú synovia pátra Srholca.“

bezdomovci: „Hodne zdravia, nech žije ešte sto rokov.“

bezdomovci: „Všetko najlepšie a ešte aspoň 150 rokov.“

Sandra Tordová, obč. združenie Proti prúdu na pomoc bezdomovcom: „Mu blahoželáme a ja si teda pátra Srholca strašne vážim za to, že vybudoval útulok pre bezdomovcov v čase, kedy ešte naozaj všetci na bezdomovcov kašľali.“

AA: „Ja som ich modliť sa nenaučil, keď na to nemajú, tak by som ich iba trápil, ale oni ma naučili hrešiť.“

František Mikloško (KDS), poslanec NR SR: „Čechy majú svojho Havla, Maďari majú svojho Göncza, my máme svojho Srholca.“

Redaktor TV Markíza: „Hoci páter Srholec ovláda sedem cudzích jazykov, hovorí, že skutočný význam má iba jazyk lásky.“

AA: „Ja svoj život chcem skončiť s vami a medzi vami.“

Rado Igaz, Markíza, 19:20, 12.6.2009

K exkomunikácii nepomohli ani súdy

Michal Holováč, ktorý žiada, aby ho cirkvi vylúčili zo svojich radov, neuspel ani na Krajskom súde.

Cirkvi podľa súdov neporušili občianske práva Michala Holováča, ktorý sa neúspešne snažil, aby zrušili jeho členstvo a vydali mu o tom písomný doklad. Krajský súd v Košiciach po 15 mesiacoch potvrdil rozsudok prvostupňového súdu, ktorý Holováčovu žalobu na pravoslávnu a gréckokatolícku cirkev zamietol. Holováč chce podať dovolanie na Najvyšší súd a obrátiť sa aj na Ústavný súd. „Krstom sa človek veľmi jednoducho dostane do cirkevného spoločenstva na základe rozhodnutia rodičov, ale jeho osobnú vôľu nebyť v cirkvi, žalované cirkvi rešpektovať odmietli,“ hovorí. Cirkvi ho nepoučili, ako z ich radov vystúpiť, ale na jeho žiadosti odpovedali napríklad aj tým, že Ježiš Kristus aj za neho zomrel na kríži. Pred súdom pravoslávni kňazi okrem iného tvrdili, že sviatosť krstu je nezmazateľná.

(tasr), SME, 16.6.2009

V Sobranciach skúmajú nález stavbárov

Počas výstavby obchodného centra v Sobranciach narazili stavbári na zaujímavý nález. Zo zeme vytiahli rakvu a odkryli základy neznámej stavby. Obyvatelia Sobraniec sa domnievajú, že pod staveniskom ležia pozostatky cintorína rodiny Stareovcov.

Redaktor: „Na stavenisku už pracujú aj archeológovia. Priťahujú pozornosť zvedavých okoloidúcich. Medzi ľuďmi kolujú rôzne dohady o tom, čo sa pod zeminou ukrýva.“

Obyvatelia Sobraniec: „Tu bol pekný kaštieľ, práve on hovoril o veľmi peknej knižnici.“

Obyvatelia Sobraniec: „Tu sa nachádzali tri grófske hroby. Pod vrúbou pamätám si, presne v tých priestoroch, kde je to teraz.“

Redaktor: „Nálezy zaujali aj 85-ročného rodeného Sobrančana pána Starinčáka. V tejto viac ako 100 rokov starej knihe sa dočítal, že pod

Málo poetický František

K umeleckým spracovaniám príbehu svätca sa pridala aj Nová scéna

František z Assisi - pokorný brat všetkého živého - je stále veľkou témou, a nielen preveriacich. Dokazujú to nakoniec aj početné filmové spracovania života tohto svätca z prelomu 12. storočia.

Film Brat slnko, sestra Luna Franca Zeffirelliho z roku 1972 sa stal takmer kultovou snímkou. So spevmi škótskeho pesničkára Donovana nemá ani tento film ďaleko od muzikálu. Nakoniec, muzikál už prevalcoval nejednu historickú postavu, náboženským témam sa takisto nevyhýba, preto ani spievajúci František z Assisi nie je nijakým prekvapením. Vraj sám spieval. Hudobný plán Gaba Dusíka je zručne spravenou eklektickou skladačkou chytľavých melódií od stredovekých tancov cez pop až po melódie poučené muzikálovou konkurenciou.

Žiadna teologická dišputa

Libretu nejde o nijakú teologickú dišputu, skôr o vykreslenie obrazu človeka odmietajúceho majetok a spoločenské postavenie na pozadí dramatickej doby. Podobne ako v nedávnom filme režiséra Fabrizia Costu, aj tu je výrazným motívom vzťah medzi Františkom a Klárou, ktorú rodina núti do sobáša. Ona si však pod vplyvom Františka zvolí duchovnú cestu a stane sa zakladateľkou ženského rádu. Aj na Novej scéne má Klára imidž nežnej princezničky. Lucia Molnárová v tejto postave lepšie spieva ako hrá, spevácky výrazný je aj Marián Slovák v postave pápeža. Energiu celému predstaveniu dal Štefan Hundža v postave Čierneho rytiera. Vo viacerých partoch boli však aj spevácke výpadky. Kamil Mikulčík je jeden z troch predstaviteľov hlavnej postavy. Jeho František je

viac pohodový „independent“ ako charizmatik, Mikulčík však uhral aj scény mystického zápalu. V kontraste s Františkom je vykreslená postava dobráckeho, ale prízemnejšie mysliaceho brata Leva. Táto dvojica pôsobí na scéne tak trochu ako Don Quijote a Sancho Panza. Pre sympatického Michala Rovňáka bude táto postava istotne jeho životnou.

Zreprodukováaná inscenácia

Režisér Martin Kákoš v Bratislave v zásade len zreprodukoval prešovskú inscenáciu, ktorá sa stala v Divadle Jonáša Záborského od novembra 2007 absolútnym hitom. Ku cti prešovských divadelníkov treba povedať, že ich verzia nie je divadelne neporovnateľne horším kusom ako tá bratislavská. Na Novej scéne je možno vidieť jemnejšiu hereckú drobnokresbu či kvalitnejších tanečníkov. Aj scénografické riešenie Pavla Andraška sa v zásade len prispôbovalo o niečo menšej scéne, výtvarne si polepšil ešte tak výstup so Sultánom, ktorý však i tak pôsobí dosť nešťastne. Dej má spád, lyrické scény sa programovo striedajú s dramatickými, vojnové zabíjanie s radostnými oslavami, láska so smrťou. Divadelná skúsenosť autora libreta i režiséra Martina Kákoša je z výsledku zrejmalá, možno až príliš. Sexi smrť, anjelské dieťa na záver či iné tancujúce symboly sú pomaly povinnou výbavou slovenských muzikálov. To, čo tomuto dielu chýba vo všetkých aspektoch, je individuálnejší štýl, či nebudaj poézia. Kto by čakal na Novej scéne voľné asociácie, na ktorých František staval svoju poéziu, bude sklamaný. Tento František asi nebude prevracáť ľudí na vieru, ale hľadisko zrejme naplní.

Zuzana Uličianska
SME, 17.6.2009

staveniskom mohol stáť rímsko-katolícky kostol s kláštrom.“

Jozef Starinčák, rodený Sobrančan: „V tejto publikácii sa spomína, že ten kláštor pôvodne a kostol bol zničený pri nápadoch tureckých vojsk.“

Redaktor: „Kniha potvrdzuje aj pamäti Sobrančanov, ktorí si spomínajú na starý grófsky cintorín.“

Jozef Starinčák, rodený Sobrančan: „Rodina grófa Starého z Mi-

chaloviec na tomto mieste, kde bol niekedy kláštor a kostol zriadila svoj rodinný cintorín.“

Redaktor: „Čo presne sa desiatky rokov ukrývalo v zemi pod asfaltovým parkoviskom budú musieť upresniť až archeológovia. Tí sa zatiaľ k nálezu vyjadrovať nechcú. Urobia tak až po skončení archeologického výskumu.“

Vladimír Bučko, Markíza, 12.6.2009

Ako Pavol Demeš putoval po stopách Pavla z Tarzu

Už dávnejšie sa túžil Pavol Demeš pozrieť do Tarzu, kde sa narodil Pavol. Predvlani sa mu to podarilo. A podarilo mu aj obrazovo zmapovať mestá, v ktorých trinásty apoštol pôsobil. Jeho putovanie dokumentuje výstava fotografií, ktorá je v Slovenskom národnom múzeu v Bratislave do 29. júna.

„Môj projekt nebol historický alebo religionistický. Zaznamenal som svoje osobné putovanie a premýšľanie nad dobou, v ktorej Pavol z Tarzu pôsobil.

A zároveň je to aj premýšľanie nad dneškom,“ povedal zahraničnopolitický analytik Pavol Demeš, ktorý je vášnivým fotografom.

„On vtedy putoval po Rímskej ríši, dnes sú Turecko a Sýria - moslimské krajiny, Grécko, Taliansko a Cyprus - krajiny Európskej únie, Izrael je židovský štát. Premýšľal som aj nad tým, ako by prijímali Pavlov myšlienkový odkaz a jeho etiku súčasníci.

O rok plánuje vydať knihu. Obrazovú časť v nej doplní svojim rozprávaním o putovaní po stopách apoštola, ktorého symbolmi sú kniha a meč.

**Jena Opoldusová
PRAVDA, 16.6.2009**

Písala si s pápežom. Vatikán ju kritizuje

Wanda Poltawska sa dlhé roky priatelila s bývalým pápežom. Jej kniha prekáža poľskému kardinálovi.

Bola pri jeho posteli, keď 2. apríla 2005 zomrel v Apoštolskom paláci. Poznala ho dávno predtým, ako sa stal pápežom. Wanda Poltawska, dnes 88-ročná poľská psychiatrička, bola blízkou priateľkou Jána Pavla II. Za viac než 50 rokov si poslali stovky listov. Oslovoval ju „drahá Dusia“ a listy podpisoval skratkou Br pre slovo brat.

Štyri roky po smrti poľského pápeža vydala Poltawska knihu Duchovné cvičenia v Beskydách, v ktorých okrem svojich meditácií uverejnila aj časť súkromnej korešpondencie s Karolom Wojtylom, ako sa pápež volal vlastným menom.

Kardinál hovorí o prehánaní

Sekretár bývalého pápeža Stanislav Dziwisz ju za to ostro kritizoval. „Poltawska tvrdí, že mali špeciálny vzťah, ktorý v skutočnosti neexistoval,“ povedal krakovský arcibiskup denníku La Stampa. Dziwisz obvinil Poltawskú, že svoj vzťah s pápežom zveličila.

Kardinál José Saraiva Martins, zodpovedný za proces blahorečenia pápeža, navyše Poltawskú kritizoval aj za to, že neodovzdala

celú korešpondenciu úradu, ktorý sa blahorečením zaoberá.

Priateľstvo so ženou

Poltawska pracovala počas druhej svetovej vojny pre hnutie odporu. Nemci ju zajali a poslali do koncentračného tábora v Ravensbrücku. Po vojne na Jagelovskej univerzite v Krakove spoznala kaplána Wojtylu. Spriatelili sa. V roku 1962 sa vylicila z rakoviny aj vďaka orodovaniu Wojtylu u pátra Pia.

Poltawska neskôr s manželom Andrzejom a štyrmi deťmi bývala neďaleko Vatikánu, kde často chodila na ranné súkromné omše pápeža či do jeho letného sídla v Castelgandolfé.

Poľský kňaz Adam Boniecki, priateľ bývalého pápeža, denníku La Stampa povedal, že Dziwisz veľmi úpenlivo strážil Wojtylov imidž svätca. „Dziwisz nechcel žiaden tieň tejto ženy pri pápežovi,“ povedal Boniecki pre La Stampa.

Wojtyla bol však úplne normálny človek, ktorý rád prejavoval svoju ľudskú stránku. Kňazi sa po vojne nemohli len tak ukazovať v spoločnosti žien. „Pápež sa vždy cítil slobodný od tejto zvierajúcej klímy,“ dodal Boniecki.

Tomáš Hudák, SME, 18.6.2009

V Trnave na sídlisku Prednádražie vyrastie nový kostol

Slovenský Rím sa už bude čoskoro pýšiť v poradí trinástym svätostánkom. Na trnavskom sídlisku Prednádražie, kde žije asi 12 tisíc obyvateľov, vyrastie kostol s vyše 40-metrovou vežou a centrom pre deti a mládež.

Katarína Švábová, redaktorka STV: „Tako znejú zvony kostola v Jacovciach pri Topoľčanoch, ktoré by sa mali onedlho rozozvučať aj na trnavskom sídlisku. Hoci dnes nebolo na mieste, kde bude takmer rovnaký model kostola štát, ani živej duše, jeho výstavba je už na spadnutie.“

Telefonuje: Imrich Šišulák, správca farnosti Trnava - Prednádražie: „Výstavba by sa mala začať v krátkom čase, pokúsime sa

do tej zimy možno dostať aspoň tú surovú stavbu pod strechu.“

Anketa:

Opýtaný 1: „To malo byť dávno, lebo tu je strašne veľa starých ľudí.“

Opýtaný 2: „To bude lepšie, nebudú musieť chodiť do mesta.“

Opýtaný 3: „Skorej by sa zišlo niečo také, nejaké športoviská pre mládež.“

Katarína Švábová, redaktorka STV: „Stavba zhltnie približne 1,5 milióna eur. Cirkev počíta aj so sponzorskými darmi a zbierkami. Pozemok prenajalo farníkom mesto za korunu na takmer dve storočia.“

Pavol Tomašovič, hovorca mesta Trnava: „Za účelom posta-

venia nielen kostola, ale teda aj vybudovania centra pre deti mládež.“

Katarína Švábová, redaktorka STV: „Približne tri stovky veriacich sa zatiaľ stretávajú v náhradných priestoroch jedálne miestnej umeleckej školy.“

Tomáš Škapura, odd. služieb Strediska soc. starostlivosti v Trnave: „Vznikla vo februári farnosť Prednádražie II a z toho následne vznikla požiadavka, aby sa začali konať sväté omše.“

Katarína Švábová, redaktorka STV: „Ak sa cirkvi podarí získať dostatok financií, kostol s viac ako 40-metrovou vežou bude stáť na tomto mieste už v oku 2011.“

STV Jednotka, 17.6.2009

KBS sa bude usilovať o zrovnoprávnenie postavenia poskytovateľov sociálnych služieb

Konferencia biskupov Slovenska sa bude usilovať o zrovnoprávnenie postavenia poskytovateľov sociálnych služieb. Nový zákon o sociálnych službách totiž podľa nich uprednostňuje verejných poskytovateľov pred neverejnými, medzi ktorých patria napríklad aj diecézne charity. Biskupi zároveň vyjadrili podporu a dôveru františkánskemu rádu, ktorého traja členovia čelia

policajnému obvineniu zo sexuálneho zneužívania maloletých.“

Jozef Kováčik, hovorca Konferencie biskupov Slovenska: „Konferencia biskupov Slovenska a jej členovia veľmi pozorne sledujú prípad františkánov. Veria, že budú rešpektované zákony Slovenskej republiky a čo najskôr sa preukáže skutočná nevinna.“

Rádio Slovensko, 18.6.2009

Podpaľač grófký Bosniakovej za mreže nepôjde. Mal by sa liečiť

Tridsaťjedenročný Žilinčan, ktorý zapálil a zničil zachované telo grófký Žofie Bosniakovej, trest nedostane. Okresná prokurátorka zastavila jeho stíhanie. Podľa znalcov bol totiž nepričetný a neovládal svoje konanie. Za hanobenie mŕtvol mal stráviť vo väzení päť rokov, po verdikte mu už nič nehrozí.

„Podľa záverov znalcov z odboru psychiatrie obvinený v čase činu trpel duševnou poruchou a nevedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť a nevedel ho ovládať,“ uviedol hovorca žilinskej prokuratúry Milan Cisárik. Doplnil, že okresnému súdu podá prokurátorka ešte návrh na uloženie ochranného psychiatrického liečenia.

Muža, ktorý mal psychické problémy aj v minulosti, zadržali policajti na mieste činu. Sedel pri rakve, v ktorej horelo telo, ktoré odolávalo štyrom storočiam, a smial sa. Po zadržaní putoval na psychiatriu, neskôr polícia vyšetrovanie skončila návrhom na zastavenie trestného stíhania. Podľa informácií Pravdy už podpaľača prepustili zo zdravotníckeho zariadenia.

„Ak je ten človek skutočne chorý, nemôžeme chcieť, aby bol trestne stíhaný. Predovšetkým sa musí vyliečiť, pri čom mu všetci držíme palce, aby z toho vyšiel,“ komentoval zastavenie trestného stíhania starosta Tepličky nad Váhom Milan Lazar. Koniec vyšetrovania však

sklamal miestnu obyvateľku Justínu Kozánkovú, ktorá podpaľača videla krátko po čine. „Nebol až tak psychicky narušený, a to nás teda veľmi mrzí, že sa to takto skončilo. Ja si myslím, že ten trest si zaslúži,“ povedala Kozánková.

Muž prišiel do kaplnky 1. apríla 2009, v batohu si priniesol pripravenú horľavinu. Polial múmiu a zapálil. Tvrdil, že Bosniakovu videl ako bosorku a upírku.

Pravda je, že kaplnka s vystavenou zachovanou mŕtvou bola ľahko dostupná a bez sprievodu sa do nej dostal každý, kto si zobral kľúče z cukrárne. Krehké a ohňom zničené zvyšky kosti z truhly zachraňovali znalci zo súdneho lekárstva. Preložili ich do antikorovej truhličky, ktorá je zamrežovaná vo výklenku steny v kaplnke v Tepličke nad Váhom. Do zamknutej kaplnky sa už nedá tak ľahko dostať, verejnosti je prístupná len polhodinu pred začiatkom omše v kostole.

**Renáta Jaloviarová
PRAVDA, 18.6.2009**

Namiesto Márie Terézie sa na Kysuciach zjavili plamene

Po ceste k známemu pútnickému miestu na Kysuciach včera nestúpali turisti, ale hasičské autá. Vozili vodu, ktorou hasiči likvidovali lesný požiar. Rozpútal sa neďaleko pútnickej hory Živčáková. V priebehu mesiaca už tretí raz.

Náročný terén, štipľavý dym a silný vietor, ktorý často menil smer a zahrával sa s plameňmi - ťažké podmienky, ktoré hasičov sprevádzali od obeda až do večera. „Požiar zasiahol holorub, ale aj časť porastu. Snažíme sa ho zastaviť, aby sa nedostal do lesa. Zatiaľ sa oheň šíri len po povrchu, keď budeme mať dostatok vody a prelejeme dobre toto požiarisko, nemal by sa dostať do koreňov,“ informoval veliteľ zásahu Jozef Leigerský.

Hasičom pomáhali dobrovoľníci, vodu si dovážali v cisternách z Korne. „Je tu náročný terén, kde sa dostane len vétriska, ktorá je v týchto podmienkach nenahraditeľná,“ povedal hasič Miroslav Čiernava. Obavy mali hasiči najmä z vetra, ktorý často menil svoj smer. „Fúka silný vietor a trochu sa to šíri každú chvíľu na inú stranu, tak sa snažíme plamene odrezáť,“ doplnil kolegu Patrik Buchcár. Plamene zasiahli územie veľké asi jeden hektár. K príčine požiaru sa nechceli hasiči vyjadriť, zrejme sa však plamene rozšírili pri nezodpovednom spaľovaní zvyškov po ťažbe. Je to už tretí požiar v krátkom čase pri známom pútnickom vrchu Živčáková, ktorý navštevujú tisíce turistov. Uctievať si miesto, ktoré je vraj spojené so zjaveniami Panny Márie. Pred dvoma týždňami sa požiar rozpútal v blízkosti liečivých prameňov.

**Renáta Jaloviarová
PRAVDA, 19.6.2009**

Františkáni majú podporu biskupov

Konferencia biskupov Slovenska vyjadrila podporu a dôveru členom františkánskeho rádu, ktorého traja členovia čelia policajnému obvineniu zo sexuálneho zneužívania maloletých. „Veríme, že sa vyšetrovaním potvrdí neoprávnenosť obvinenia. Na základe známych skutočností členovia františkánskeho rádu nestratili našu dôveru,“ uvádzajú slovenskí biskupi vo vyhlásení, ktoré prijali na včerajšom zasadnutí KBS. Podozrenia voči františkánom vyšetroje polícia. (sita), **PRAVDA, 18.6.2009**

Kradol v kláštore

V Hlohovci vykradli Františkánsky kláštor. Zlodej si odniesol zo skladu predmety, ktoré chcel pravdepodobne dobre speňažiť. Obchod mu ale prekazili kamery.“

Redaktor TV Markíza: „Toto je muž, ktorý mal kradnúť v Božom chráme. Tvrdí že tam nebol a nemá s tým vraj nič spoločné.“

Muž: „Neviem o tom ja nič.“

Roman Rutkay, redaktor TV Markíza: „Vy nemáte s tým nič spoločné?“

Muž: „Nie.“

Roman Rutkay, redaktor TV Markíza: „Vy ste to nebol? Tie svietniky ste neukradli?“

Muž: „Neviem o tom nič. Čo? Neviem o tom nič, vážne.“

Redaktor TV Markíza: „Muž ale asi netušil, že ho snímajú priamo kamery pri krádeži. Prechádzal niekoľko metrov dlhú chodbu a so sebou má prázdne vrece. Ide do skladu, odkiaľ po chvíli vychádza už s nakradnutými vecami. Ulakomil sa na svietniky, kadidlá a obradnú lodičku.“

Luboš Homola, hovorca KR PZ Trnava: „Na základe kamerového záznamu sa podarilo miestnym kriminalistom identifikovať páchatel'a.“

Redaktor TV Markíza: „Podozrivý sa z krádeže dlho netešil. Policajti ho chytili pár hodín po čine v centre Hlohovca. Kradnuté veci pri sebe nemal. Stihol ich ukryť na neznáme miesto. Pri výsluchu ho policajtom nakoniec prezradil a tak všetky predmety sa vrátili opäť do kláštora.“

Obyvatelia Hlohovca: „Nemá ani svedomia taký človek čo to spraví. Čo im to ide kradnúť tam. Čo to na také sväté miesto.“

Obyvatelia Hlohovca: „Som z toho v šoku, lebo však to je strašné voľačo.“

Obyvatelia Hlohovca: „Keď už do Božieho chrámu, kde sa ľudia chodia modliť a prosia Boha o pomoc a tam ide ukradnúť, no čo z toho má.“

33-ročnému mužovi hrozí za krádež až 10-ročné väzenie.

**Roman Rutkay
Markíza, 17:00, 18.6.2009**

Stretnutie kňazov Žilinskej diecézy s biskupom Tomášom Galisom

Viac ako 100 kňazov z celej Žilinskej diecézy sa dnes stretlo so svojim diecéznym biskupom Tomášom Galisom v kostole Božského srdca Ježišovho v Rajeckých Tepliciach. Počas takzvaného kňazského dňa si v rámci kňazskej formácie obnovili zasvätenie Božskému srdcu Ježišovmu.“

Po minuloročnej púti kňazov Žilinskej diecézy v Poľsku sa tentokrát stretli v kostole Božského srdca Ježišovho v Rajeckých Tepliciach. Vysvetľuje hovorca Žilinskej diecézy Peter Holbička: „Je to v deň slávnosti Najsvätejšieho srdca Ježišovho, kedy Svätý Otec chce vyhlásiť rok kňazov pre celú cirkev, tak diecézny biskup Tomáš Galis sa stretol so všetkými kňazmi diecézy pri slávení tejto svätej omše, po ktorej bola adorácia pred Najsvätejšou sviatosťou oltárnou a zasvätenie sa kňazov Božskému srdcu Ježišovmu.“

Žilinský diecézny biskup Tomáš Galis svojim kňazom opäť pripomenul, že sú pre neho prioritou: „Chcem

sa o vás opierať, chcem vám pomáhať, chcem aby ste naozaj boli mojimi spolupracovníkmi.“

Vo svojom príhovore nadviazal aj na tému ktorej sa často venuje aj pápež Benedikt XVI. a ktorá je vyjadrená slovom kojónia, teda spoločenstvo. To podľa neho vytvárame vtedy, keď sme diecéznym presbitériom. Základom jednotného spoločenstva je však podľa neho jednota s Kristom.“

Tomáš Galis, žilinský diecézny biskup: „Naša sila pochádza od Krista. Nie z nás. Nech by sme akokoľvek dbali o nejakú tú kultúru, alebo o nejaké to športovanie, aby sme mali kondíciu tela, v tom nie je naša sila. Naša sila je v Kristovi.“

Po svätej omši nasledovala prednáška riaditeľa pápežských diel pre kňazské povolania z Kongregácie pre klerus v Ríme Francisa Bonicchio na tému Kňaz v súčasnosti, poslanie a formácia.

**Júlia Kavecká
Rádio Lumen, 18.6.2009**

Ovce od dobrého pastiera sa pasú medzi panelákmi

Pri ohrade s ovečkami medzi panelákmi sa striedajú vysmiatie deti. „Sú zábavné, ako bečia. Už som videl, ako sa pasú na poliach, ale na sídlisku iba tu,“ hovorí o miestnej atrakcii Peťko Bednařík.

Susedom však ovce smrdia. Dve jahniatka, Veronika a Miško, žijú na žilinskom sídlisku Solinky. Pasú sa pri kostole s príznačným názvom Farnosť Dobrého Pastiera. „Chceli sme, aby deti našli kus prírody a poznali zvieratá aj uprostred sídliska,“ konštatuje tamojší farár Ján Hudec. Ovečky priviedol na sídlisko už piaty rok.

Učiteľia zo základnej umeleckej školy, pri ktorej sa o ovce pasú, tým však nie sú nadšení. Prekáža im smrad, ktorý sa šíri najmä počas teplých dní. „Sme na betónovom sídlisku, a keď praží slnko, zápach zo zvierat je veľmi nepríjemný. Nemôžeme ani vetrať, ani riadne pracovať,“ povedala riaditeľka školy Daniela Štefanatná. Mrzí ju však, že ľudia z okolia ju vnímajú ako nepriateľa zvierat.

„Neviem, ako to niekomu môže prekážať, deti sa tešia, chodia sa sem pozeráť zo škôl aj mamičky s malými deťmi,“ tvrdí Daniela Pilarová.

O chov oviec sa zaujíma aj mesto, farnosť totiž pre zvieratá ohradila mestské pozemky. „V apríli sme požiadali pána farára, aby pozemky vypratol, zatiaľ sa nevyjadril,“ hovorí Michaela Koláriková z oddelenia hovorca mesta Žilina. „Chov oviec uprostred sídliska a v blízkosti základnej školy podľa nás nespĺňa hygienické podmienky,“ dodala.

Mesto požiadalo o vyjadrenie aj Regionálnu veterinárnu a potravinovú správu v Žiline (RVPS). Farár z Farnosti Dobrého Pastiera chov dvoch ovečiek totiž zlegalizoval a zaevidoval v centrálnej evidencii. „My sa vyjadrujeme k tomu, či zvieratá nie sú týrané a či sú splnené chovateľské zásady a z tohto hľadiska je to v poriadku,“ uviedol riaditeľ RVPS Jozef Harvan.

Sídliskový problém sa však čoskoro vyrieši sám - jahňatá na sídlisku vyrastajú len dočasne a farár ich, tak ako každý rok, po troch mesiacoch vráti späť na salaš.

**RENÁTA JALOVIAROVÁ
Roľnícke noviny, 19.6.2009**